

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 152. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm2952/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men fiendt en ajsdod Enkeltmands Skrift, selv om det var af Irenaus eller Eusebius, ei vilde vele mere end en Pennefjer mod den gamle Frimenighed's heitidelige Vidnesbyrd ved Daaben om sin Tro, saa er dog dette Forhold i Evangs-Kirkerne med deres Præsteskab og Alterbøger blevet saa tilbøstet, overseet og misliendt, at jeg i en heel Monneke-Alder ikke har kunnet faae selv Professorer til at forstaae, at naar jeg henviser til Aulds-Kirrens Troes-Beviendelse ved Daaben, det da er Menighedens eget lydige Ja og Amen, jeg mener, og ikke, som Lesjing, nogle gamle Op-skrifter af det saakaldte Symbolum Apostolicum, eller enkelte Ytringer om Menighedens Troes-Beviendelse i de saakaldte Kirke-Fædres Skrifter. Hos os vil det derfor tage Tid, før man nodes til at indrømme, at hvad der i Evangs-Kirkerne og i Pavedømmets Mørke i det mindste tilhyneladende nedsaat til en blot Formular, som selv Præjterne sædvanlig knap lagde Mærke til, det var og er i en kristelig Frimenighed det ælteste og ælddigste af alle menneskelige Vidnesbyrd under Solen, og selv, naar man endelig nodes til at indrømme det, kan og vil man dog benytte sig af Vidnesbyrdets uægtelige Svækkelse i Starckiserne til at forlange Striden og påstaae, det var dog immer mueligt, man endnu i en Krog kunde finde en ægte apostolisk Menighed, som gjorde den hidtil eneste bekiendte til uægte. Jeg skal derfor ikke her nærmere indlade mig paa den usfrugtbare Strid om, enten Cyprian eller Rufin, som to hinanden modsigende Vidner om

